

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

*Het komt er heel weinig op aan wat de menschen van ons denken, maar het is
van groot gewicht wat God van ons denkt.*

MOODY.

No. 13.

1 Juli 1903.

8ste Jaargang.

OP DEN UITKIJK NAAR GEMAKKELIJK WERK.

Door President JOSEPH F. SMITH, in de *Impr. Era.*

Ik heb dikwijls nagedacht over het onwenschelijke feit, dat de jonge mannen van onze geloofsgemeenschap naar lichte bezigheden uitzien en voordeelige positiën, zonder achting voor hand- en werktuigkundige bedrevenheid, en kennis en bekwaamheid in de landbouwkunde.

Niemand kan het loochenen dat er een te groote neiging heerscht onder de jongelingen, in het bijzonder in onze grootere steden, naar lichte bezigheden te zoeken. Politiek, regeering, geneeskunde, handel, kantoor- en bankwezen zijn allen noodzakelijk in hunne plaats, maar wij hebben bouwers, ambachtslieden, landbouwers noodig, en mannen die hunne krachten gebruiken kunnen om iets voor het gebruik van den mensch voort te brengen.

Bezoldigde positiën, in welke weinig verantwoordelijkheid vereischt wordt, zijn goed genoeg voor jongelingen die pas beginnen, maar het zou aller eerzucht wezen, uit dien toestand te geraken en verantwoordelijkheid op zich te nemen, en onafhankelijk te worden, voor zichzelf voortbrengers te worden en bedreven werkers.

Indien het leven van waarde is in vergelijking met de ontdekking die wij opdoen, zal ieder jeugdige persoon de waarde van zijn leven vermeerderen naarmate de nieuwe hinderpalen die hij bekwaam wordt te overwinnen. In eene oefening, die eene gewoonte is geworden, worden geene moeielijkheden aangetroffen; noch is er voordeel voor den geest of het lichaam in de eentonigheid van afhankelijke positiën. Maar laat de man, die groeien en ontwikkelen wilde, voortgaan op de practische en productieve wegen des levens. Deze komt tot onbekrompenheid van geest en onafhankelijkheid, terwijl de andere weg eindigt in kleingeestigheid en afhankelijkheid.

En hier tevens een woord tot ouders die dochters hebben.

Maakt gij hen geschikt voor de practische plichten van eene moeder en vrouw, opdat zij in den toekomstenden tijd kunnen heengaan en tehuizen maken zooals zij behooren te zijn? Of, leidt gij uwe dochters op om de dame te spelen, volmaakt in borduurwerk, en pronkzieke opschik? Doet moeder al het werk? Indien gij ja zegt op de laatste twee vragen, doet gij niet uwe volledige plicht tegenover uw kind. Want, terwijl kundigheid en beschaafde bevalligheid, muziek- en kunst-talenten, en eene kennis van de wetenschappen goed en nuttig zijn in hunne plaats, is het de bedoeling niet, dat deze de gewone werkzaamheden des levens zullen vervangen. Waar er kinderen zoo opgeleid zijn, hebben hunne ouders hen een stellig onrecht aangedaan, over hetwelk beiden de kinderen en de ouders zich moeten schamen in hun leven.

Terwijl wij onze kinderen opvoeden in alles dat het schoone genoemd mag worden in wetenschap en kunst, zouden wij niet falen er op te staan dat zij practische dingen leeren doen, en dat zij niet de gewone werkzaamheden des levens verachten. Iedere andere handelwijze jegens hen is een onrecht tegenover de jongens en meisjes, zoowel als tegen onszelven en de gemeenschap in het algemeen.

Ik geloof dat de zeden van het volk zullen verbeteren als er bedrevenheid in arbeid en productieve werkzaamheden verkregen wordt. Ook de ouders zullen het gemakkelijker vinden hunne kinderen te regeeren en na te gaan, indien deze geoefend zijn in handarbeid. Wij zullen dan geen getuigen zijn van het treurige schouwspel dat jonge mannen in onze steden den luiaard uithangen, jagende naar een gemakkelijk baantje dat juist bij hun gevoelens van werken past, welke, indien zij zoo iets niet kunnen vinden, in het geheel niet willen arbeiden, maar zonder gaan in ledigheid. Ongeval en schurkerij, dikwijls zoo gewoon om reden de handen niet bezig zijn, zullen verminderen, en er zal betere orde heerschen.

Dus, terwijl ik de opvoeding in den zin van de wetenschap van het schoone niet veracht, denk ik, dat het eene ernstige plicht is die op ouders rust en op degenen die opvoedkundige zaken bij de hand hebben, een bijgevoegde zoo niet een overeenstemmende loopbaan in practischen arbeid te verschaffen voor iederen jongen en meisje, hetwelk hen bedreven zal maken in handwerk, en hen bekwamen zal om hunne krachten te besteden tot het voortbrengen van iets voor het stoffelijk nut en voordeel van den mensch.

Wederlegd.

„Er is geen God!” zoo riep hij spottend, „Ziet,
Aan eer, geluk en goud ontbreekt 't mij niet,
'k Heb overvloed om daaglijks van te leven,
Wat meer, ik vraag het u, kan uwe God u geven!”
En zoo ging hij zijn' weg — tot aan dien nacht,
Die eindlijk komt, wanneer ons alle kracht
(Verbeelde kracht!) als water gaat ontglippen,
„O God!” klonk 't toen van zijn bestorven lippen.
(Gevolgd.)

I. K.

Eene Profetie en hare Vervulling.

Geschiedenis van twee verdrijvingen uit Jackson-graafschap, Missouri.

Door JUNIUS F. WELLS.

(*Vervolg van blz. 182.*)

NEW YORK CITY, 7 Februari 1902.

Den Heer Junius F. Wells, New York.

MIJN WAARDE HEER. — Vergun mij, in antwoord op uw verzoek om eene opgave betreffende de verwoesting van Jackson-graafschap, Mo., te zeggen:

Ik ben bezig eene biographische schets van Generaal Alexander W. Doniphan te maken. Het zal nog wel in het geheugen liggen, dat Generaal Doniphan de vermaarde expeditie commandeerde, welke, gedurende den Mexikaanschen Oorlog, van Fort Leavenworth naar Sante Fe en vandaar naar Chihuahua marcheerde, *en route* den Slag van Bracito en den Slag van Sacramento leverende; in dit laatste gevecht werd zijn klein leger van 1000 Missourianen bestreden door een Mexikaansch leger, 4000 man sterk. In de biographie komt de volgende interessante passage voor:

In het jaar 1863 bezocht ik Generaal A. W. Doniphan aan zijn tehuis in Liberty, Clay graafschap, Missouri. Dit was spoedig na de verwoesting van Jackson-graafschap, Missouri, onder wat bekend is als „Order No. 11”. Deze verwoesting was volkomen. De boerderijen werden overal verwoest, en de hofsteden werden verbrand. Gedurende dit bezoek verhaalde Generaal Doniphan de volgende historische feiten en persoonlijke voorvallen:

Omstreeks het jaar 1831-2 zetten de Mormonen zich in Jackson-graafschap, Mo, neder, onder de leiding van Joseph Smith. Het volk van Jackson-graafschap werd ontevreden met hunne tegenwoordigheid en dwong hen te vertrekken; en zij trokken de Missouri-rivier over en zetten zich neder in de graafschappen van De Kalb, Caldwell en Ray. Zij grondvestten de stad van Far West, en begonnen de fundatie van eenen Tempel gereed te maken. Hier was het dat de moeite ontstonden, welke uitliepen in de verdrijving van de Mormonen uit den staat van Missouri, volgens het bevel van Gouverneur Lilburn W. Boggs. Dit was in de Missourische jaarboeken als de Mormonen-Oorlog bekend. Daar waren velen onder degenen die de order van den Gouverneur gehoorzaamden, in de Staats-Militie, die geloofden, dat de beweging tegen de Mormonen onrechtvaardig en wreed was, en dat de aandrijving geschraagd werd door degenen die naar de huizen, de schuren en de velden van het Mormoonsche volk haakten. De laatsten betaalden, gedurende hunne inwoning in den Staat van

Missouri, aan penningen, voor de inbezitneming verschuldigd, aan het Land-Kantoor van het Gouvernement der V. S., meer dan 300.000 Dollar wat voor dat tijdvak een ontzettende interest was. Gedurende hun verblijf in Missouri oefenden de Mormonen geene polygamie uit, en leerden het ook niet, zoodat die kwestie er niet bij kwam.

De vroegere opgewondenheid volgende: Joseph Smith werd beschuldigd van verraad tegen den Staat van Missouri, en Generaal Doniphan was een van de raadslieden, geëmploijeerd om hem te verdedigen, die een vriendelijke belangstelling getoond had in Smith, dien hij zeer slecht behandeld achtte. Joseph Smith werd in de gevangenis gezet in Liberty, Missouri, om zijn verhoor af te wachten. Deze stad was de woonplaats van Generaal Doniphan. Zijn compagnon in de praktijk der wet was James H. Baldwin.

Bij een gelegenheid deed de sherif van het graafschap Joseph Smith van de gevangenis naar zijn kantoor brengen, met het oogmerk van beraadslaging omtrent zijne verdediging. Gedurende Smith's tegenwoordigheid in het kantoor kwam er een inwoner van Jackson-graafschap, Missouri, binnen met het oogmerk een geldsom te betalen welke hij schuldig was aan de firma van Doniphan & Baldwin, en bood hem ter betaling een landstreek in Jackson-graafschap aan.

Doniphan vertelde hem dat zijn compagnon, Mr. Baldwin, afwezig was op het oogenblik, maar zoodra als hij eene gelegenheid had zou hij hem raadplegen en omtrent de zaak besluiten. Toen de man van Jackson-graafschap heenging sprak Joseph Smith, die het gesprek toevallig gehoord had, Generaal Doniphan omtrent als volgt aan:

„Doniphan, ik raad u aan dat land in Jackson graafschap niet aan te nemen in betaling van de schuld. God's gramschap hangt over Jackson-graafschap. God's volk is er onbarmhartig van verdreven geworden, en gij zult den dag beleven waarin gij zien zult dat het bezocht zal worden door vuur en zwaard. De Heere der Heirscharen zal het vegen met den bezem der verwoesting. De velden en boerderijen zullen verwoest worden, en alleen de schoorsteenen zullen overgelaten worden om de verwoesting te merken”.

Generaal Doniphan zeide tot mij, dat de verwoesting van Jackson-graafschap hem met kracht herinnerde aan de merkwaardige voorspelling van den Mormoonschen profeet.

Oprecht de Uwe,

L. M. LAWSON.

Daar is eene voorspelling van den Profeet Joseph, nooit te voren gedrukt, en de geschiedenis heeft hare volkomene vervulling opgeteekend.

Als een merkwaardig bewijs van hare letterlijke en juiste vervulling voeg ik er den volgenden zichzelf uitleggenden en interessanten brief van Rechter A. Saxey bij, geschreven in antwoord op een verzoek om inlichting over het onderwerp, en ik vestig er de

aandacht op hoe hij gebruik maakt van bijna precies dezelfde woorden van Joseph's profetie, ofschoon hij, zoover als ik weet, zelfs niet gehoord heeft dat er ooit zulk een profetie gedaan werd:

SPANISH FORK, UTAH, 25 Augustus 1902.

Den Heer Junius F. Wells, Salt Lake City, Utah.

WAARDE HEER. — Uw schrijven van 22 Augustus ontvangen. Ik weet ternauwernood hoe iets in een brief te schrijven aangaande het onderwerp waaromtrent gij vraagt. Niettemin zal ik u een weinig opgeven van wat ik weet, en als gij het kunt gebruiken, in orde!

Ik nam dienst in een Kansas-regiment, in 1861. Gedurende den winter van 1861 en '62 was mijn regiment te Kansas City gestationeerd, en wij bewogen ons in Jackson-graafschap, gedurende den winter. Quantrill was in die streek aan het werk, en wij trachtten hem te vangen. Op een keer omsingelden wij Independence, en arresteerden iedereen in de stad. Ik kan getuigen dat Jackson-graafschap meer verachtelijke, lage, duivelsche oproerlingen bevatte, dan eenig ander graafschap dat ik doorkruiste in eene onderzinking van vier jaren. Ik had een heel gesprek met een man, dien ik arresteerde, die aan de Blue-rivier woonde, en die daar was toen de Heiligen verdreven werden, maar ik veronderstel dat dit wat vreemd aan uwe vraag zou wezen.

In het voorjaar van 1862 ging mijn regiment het Zuiden in, en het was gedurende dien tijd dat „Order No. 11” uitgevaardigd werd, maar ik was daar in 1864 weer terug, gedurende de Price raid (inval onder Kol. Price) en zag den toestand van het land. De plicht van het ten uitvoerleggen der order was aan Kol. W. R. Penick's regiment opgedragen, en het is buiten twijfel of hij er gevolg aan gaf, oordeelende naar het gehuil dat de kranten van de oppositie-partij in dien tijd maakten. Ik ging langs de Blue-rivier, wij vonden huizen, schuren, arbeiderswoningen, bijna alle afgebrand, en *niets staande overgelaten dan de schoorsteenen*, welke, volgens de mode des tijds aan de buitenzijde der gebouwen gebouwd waren. Ik herinner mij zeer goed dat het land er uitzag als een ware verlatenheid.

Ik weet niet of dat wat ik geschreven heb u eenig goed zal doen, zoo ja, dan ben ik tot uw dienst. Natuurlijk kon ik u veel meer vertellen dan ik in een brief kan schrijven.

Hoogachtend,

A. SAXEY.

Onder de vroegste verbintenissen van den Profeet met procureurs van karakter was die met Atchison & Doniphan, te Liberty, Clay-graafschap, Missouri, gerekend, en nadat Atchison zich terugtrok en Baldwin Doniphan's compagnon werd, bestudeerde Joseph de wet in des laatsten kantoor. Hij achtte Doniphan hoog en ver-

trouwde hem, en langer dan vijf jaren waren zij vrienden, en hadden veel met elkander te doen. Terwijl anderen den Profeet afvielen, zelfs Atchison Lucas en Boggs aanhing, in de verdrijving uit Missouri, wordt het nergens getoond, dat Doniphan van zijn cliënt afzag, of te eeniger tijd de symphatie en achting voor hem verloor. En zijne getuigenis aangaande Joseph is door de jaren heen tot ons overgekomen met die van Browning, Douglas, Josiah Quincy, en anderen, te dien einde, dat hij een wonderbaar man was — inderdaad zoo iemand als geen hunner ooit gezien of gekend had. Terwijl zij ongeneigd waren te erkennen, dat hij een dienstknecht van God was, en dat het „Mormonisme” waar is, staat het eeuwig tot het crediet en de eer van Alexander W. Doniphan, dat hij geleefd heeft om een getuige te zijn en getuigenis af te leggen, dat hij wist dat Joseph Smith een profeet was; want hij hoorde hem een wonderbare voorspelling maken en zag voor zichzelf hare letterlijke vervulling. Als Generaal heeft Doniphan zich buitengewoon verdienstelijk gemaakt, vooral in den Mexikaanschen oorlog. Later heeft hij de praktijk der wet hervat, na in Liberty teruggekeerd te zijn. Hij was een statig, mannelijk figuur, bemind en geëerd door allen die hem kenden om zijn kloek verstand, zijne welsprekendheid, zijn uitblinkend vernuft en zijn aangeboren humor, zijn schitterenden moed en vriendelijk hart, zijn bekoorlijke manieren en zijn onberispelijk leven. Hij stierf in Missouri, in Augustus 1887.

Impr. Era.

Eenige Uitwerkselen van het Mormonisme.

Door Pres. JOHN H. PETERSON.

Dikwerf wordt de beschuldiging tegen de Heiligen der laatste Dagen ingebracht dat slechts de armen, onkundigen, en menschen van den minsten rang in de maatschappij aan hun geloof komen; en de gevolgtrekking daarvan is, dat, indien deze menschen meer kennis hadden gehad, zij zulk een geloof niet aangenomen zouden hebben. Zoo sterk is deze minachting onder een groot deel der zoo genaamde „opperklassen” dat de gedachte nooit bij hen is opgekomen dat het verachte „Mormonisme” misschien toch een onderzoek waardig is. Indien deze verbeelding eens uit hunne gedachten kon verdwijnen, en zij een inzicht in onzen godsdienst konden verkrijgen, zouden zij tot de ontdekking komen, dat dit Evangelie diep en ingewikkeld genoeg is om de aandacht van den grootsten wijsgeer te trekken en ook eenvoudig genoeg voor den nederigsten mensch te begrijpen.

Het feit dat genoemde beschuldiging ten deele waar is, bewijst dat dit Evangelie hetzelfde is hetwelk Christus en Zijne Apostelen leerden. „Een boom wordt aan zijn vruchten gekend.” De armen en zachtmoedigen hoorden Christus en ontvingen Zijne leeringen met blijdschap, terwijl de wijzen en schriftgeleerden Hem ver-

achtten. Zoo is het ook in deze dagen. Met Paulus kunnen wij zeggen: „Want gij ziet uwe roeping broeders! dat gij niet vele wijzen zijt naar het vleesch, niet vele machtigen, niet vele edelen.” (1 Kor 1 : 26.)

Maar deze quaestie heeft eene andere zijde, die zelden in aanmerking wordt genomen: „Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen en het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is te niet zou maken.” (27, 28.) Op geene Kerk op aarde is deze verklaring van betere toepassing dan op de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

Laat de volgende opmerkingen getuigen:

Joseph Smith, een jong en ongeleerd man (bij het aanvaarden zijns werks) heeft eene geschiedenis der oorspronkelijke inwoners van Amerika ondekt, vertaald, en gepubliceerd: een boek hetwelk de geleerdheid der wereld tevergeefs getracht heeft te bewijzen onwaar of onecht te zijn. Hij heeft verscheidene steden gesticht en twee prachtige tempels gebouwd. Een kerk georganiseerd die thans 300,000 zielen telt en die in een tijd van 73 jaren gewichtig en belangrijk genoeg is geworden om de aandacht der wereld te trekken. Hij heeft een universiteit gesticht en de belangen van educatie en industrieële ontwikkeling bevorderd onder zijn volk.

Na zijn' marteldood hebben Zijne verachte navolgers, verdreven zijnde door een bende van goddelooze menschen, eene wildernis doorgetrokken onder de ongunstigste omstandigheden en in het midden van eene woestijn waar andere menschen niet wilden wonen, een bloeienden staat gemaakt. Bruggen, straten, wegen, kanalen, spoorwegen, reservoiren hebben zij gelegd en steden, tempels, kerkgebouwen, universiteiten, academies, scholen en fabrieken gebouwd.

De „Mormonen” waren de grondleggers van het systeem van irrigatie, hetwelk de bevolking van het westelijke deel van Amerika mogelijk heeft gemaakt.

Sedert hunne oprichting van eene suikerfabriek in Utah, is de ontwikkeling van de suikerbiet-industrie in de Vereenigde Staten een feit geworden.

Zij hebben bloeiende koloniën gevestigd in alle de omliggende Staten van Utah en ook in Mexico en Canada. In vervulling eener profetie van Joseph Smith zijn zij werkelijk „een machtig volk” geworden in het midden der rotsgebergten. Behalve hunne maatschappelijke bezigheden, sturen zij ongeveer 1000 zendelingen per jaar in de wereld om het Evangelie te prediken.

De presidenten van bijna alle de Academies en Hoogeschoolen in Utah zijn Mormonen. Zij hebben een Professor die lid is van een der voornaamste wetenschappelijke vereenigingen in de wereld. In wiskunde, scheikunde, rechtsgeleerdheid, muziek en schilderkunst zijn er „Mormonen” die uitmunten. Noemenswaardige dichters,

schrijvers, journalisten, rechtsgeleerden, rechters, ingenieurs en handwerkslieden zijn ook onder hunne leden te vinden. Een van de Twaalf Apostelen is lid van den Amerikaanschen Senaat. Een Mormoon is ook lid van het Lagerhuis in het Amerikaansche Congres.

Deze beknopte schets geeft een inzicht in de uitwerkselen of vruchten van het „Mormonisme”. Dat zij niet overdreven is, is bewezen door de verklaringen van invloedrijke menschen, die niet van ons geloof zijn. Onlangs werd er een debat gehouden in den Senaat der V. S. over het opnemen in de Unie van de territoriën van Arizona, New Mexico, en Oklahoma waarin de Senatoren Stewart, Teller, Warren, Clark, Du Bois, Rawlins en anderen die de „Mormonen” eenen langen tijd gekend hebben, getuigenis gaven van hunne nijverheid, ontwikkeling, deugd en zedelijkheid

Deze ontwikkeling en de beste vooruitzichten voor nog grooter en uitgebreider ontwikkeling is aan hunnen godsdienst verschuldigd, want die is het welke hen aangespoord en aangemoedigd heeft. Onze „nederige,” „ongeletterde” ouders die in verschillende naties door het Evangelie gevonden waren en beïnvloed werden om hetzelfde aan te nemen, hebben dezen bloeienden toestand mogelijk gemaakt, en daardoor zijn zij van onkunde tot verstand gebracht; van armoede tot rijkdom; van onverschilligheid tot naarstigheid en nijverheid; van wanhoop tot zekerheid. Als het Evangelie hen niet gevonden hadde, waren zij met hunne nakomelingen in denzelfden onwenschlijken toestand gebleven, waarin zij door het Evangelie gevonden werden. Dit heeft het „Mormonisme” voor zulke menschen gedaan en is dat niet een groot werk? Zijn niet deze juist de menschen die hulp en verbetering meest noodig hebben? Neemt de leden van de Kerk in de verschillende zendingen vandaag, volgt hen na en ziet wat er van hen worden zal en ook van hunne kinderen en gij zult hetzelfde gevolg zien. Natuurlijk zijn deze beschouwingen algemeen, want alle leden blijven niet getrouw, en allen doen hunne plichten niet, maar het is een feit dat het Evangelie of het zoogenaamde „Mormonisme” den mensch tot verbetering en goeddoen neigt, meer dan enig ander leerstelsel dat in de wereld bestaat. Dit is bewezen in wat de Heiligen der laatste Dagen verricht hebben, niettegenstaande de groote moeilijkheden, opofferingen en vervolgingen, die zij hebben moeten doorbrengen. Waarlijk, „het dwaze Gods is wijzer dan de menschen en het zwakke Gods is sterker dan de menschen.” (1 Kor. 1 : 25) Die „edelen,” de „wijzen”, en de „machtigen” dezer wereld hadden deze werken niet kunnen verrichten. Zij hebben zulks nimmer gedaan.

Nu eene vraag: *eene godsdienst die allerlei menschen van alle natien tezamen kan brengen en ze vereenigen en beïnvloeden tot uitvoering van zulke en nog vele andere groote en goede werken, kan die slecht zijn?*

Die Siter.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Verbanning en Verbittering.

Allen, die godzaliglijk willen leven in Christus
Jezus, die zullen vervolgd worden. 2 Tim. 3 : 12.)

De hoop die er gekoesterd werd, dat het besluit betreffende de verbanning uit Pruisen en Mecklenburg vernietigd zoude worden, is verijdeld geworden. President Hugh J. Cannon en allen die aldaar met hem werkzaam zijn hebben Zaterdag den 6den Juni eene formeele kennisgeving ontvangen, waarbij hun aangezegd werd Pruisen binnen drie weken te verlaten. Bij het niet voldoen aan deze order zou er eene gevangenisstraf van zes weken toegepast worden. President Cannon heeft eene verlenging van tijd aangevraagd, omreden het klaarblijkelijk onmogelijk was al de zendingszaken behoorlijk af te sluiten en de voorhanden zijnde boeken en tractaten naar eene andere plaats over te brengen in zulk een korten tijd.

Aldus eindigt daar een belangwekkende strijd. De Duitsche zending bloeide in den laatsten tijd zeer, en er werden nieuwe arbeidsvelden geopend. Zooals dit onveranderlijk het geval is, was dit tegen den zin der geestelijkheid. De invloed dien de nederige Ouderlingen verwierven verontrustte haar. De geestelijke heeren spanden zich samen tegen de Ouderlingen, de regeering luisterde naar hen en gehoorzaamde, zoodat de verbanning ten uitvoer gebracht werd.

Ook in Amerika openbaart zich de verbittering onzer tegenpartijders, ofschoon daar van geene verbanning sprake is, doch alleen van het uiten van bittere woorden tegen het werk des Heeren. Te Los Angeles hield onlangs de Eerw. Charles Thompson, Doctor in de Godgeleerdheid, van New-York, eene schreeuende smaadrede tegen de „Mormoonsche” Kerk. Hij verklaarde: „Zij mag door anderen niet ontwikkeld worden, niet beschaafd worden, niet hervormd worden — zij moet verpletterd worden.” Waarom er zoodanig gehandeld moet worden heeft de Eerwaarde Heer niet verteld. Het *Deseret News* schrijft hieromtrent:

Het door Dr. Thompson uitgedrukte gevoelen, dat luidruchtig toegejuicht werd door de vergadering van predikers, moet ieder gewoon mensch met verbazing treffen. Wat! Is het een feit, dat de „Mormoonsche” Kerk alleen met lichamelijke kracht aangevallen kan worden? Is er geen succes mogelijk voor de wapens van „opvoeding” of „beschaving” of „hervorming”? Hij zeide „Zij mag door anderen niet ontwikkeld worden, niet beschaafd worden, niet hervormd worden. Zij moet verpletterd worden”. Dit was eene verklaring van de te nemen maatregel, en het werd geestdriftig toegejuicht door zijne mededienaren des Woords. Was dat een „Christelijke” vergadering? Daachten de daar vergaderde „Eerwaarden” wel een oogenblik aan de vermaning van Christus aan zijne discipelen, toen zij wenschten, dat er vuur uit den hemel zou nederdalen op het volk dat „niet met hen medewandelde”? Hij zeide „Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt. Want de Zoon des menschen is niet gekomen, om der menschen zielen te verderven, maar om ze te behouden.”

Wij gelooven niet dat de denkende en verdraagzame Christenen de onstuimige woorden, die wij boven aanhaalden, zullen bekrachtigen, maar toch weten wij, dat velen er mede instemmen. Het vooroordeel is hiervan de oorzaak. Waarom moet de Kerk verpletterd worden? Omdat het de „Mormoonsche” Kerk is. Waarom worden de Ouderlingen uit Pruisen verdreven? Omdat het „Mormoonsche” Zendingen zijn.

Oogenschiijnlijk is het een zaak van weinig gewicht, dat de zendingen van de Heiligen der laatste Dagen uit Pruisen verdreven zijn, maar het muisje zal zeker een staartje hebben. Hoe kan het ook anders? In deze dagen van verlichting en godsdienstvrijheid wordt er eene handeling gepleegd, die ons doet denken aan den tijd toen het recht van den sterkste gold. Zonder eenigen grond wordt het recht om te prediken ontzegd aan mannen, die niets anders dan het reine Evangelie des Heeren verkondigen. In de dagen van Luther en de andere Hervormers hielp het verbod krachtig mede om meer menschen tot de leer toe te brengen. Ditzelfde had ook plaats in de eerste eeuwen onzer jaartelling toen Rome's macht die der volgelingen van Christus wilde fnuiken. Het is niet onmogelijk, dat in Duitschland iets dergelijks plaats zal vinden; dat er velen tot eene kennis van het Evangelie zullen komen, die er anders nooit van zouden gehoord hebben. Wat Duitschland zelf aangaat, aarzelen wij niet te zeggen, oordeelende naar de geschiedenis der wereld, dat eene natie die het prediken verboden heeft, waar de wet niet aangerand werd, eene stap achteruit heeft gedaan. Verder wijzen wij er op, dat de Bijbel duidelijk te kennen geeft, dat pestilentie, hongersnood, bloedvergietingen en rampen, welke de komst van Christus zullen voorafgaan, daar komen zullen waar het Evangelie verworpen wordt, dat tot eene getuigenis gepredikt wordt. Ook in deze tijden heeft de Heere deze woorden gesproken tegen Zijne dienstknechten, en zij zullen zeker geschieden:

„En na uwe getuigenis komt gramschap en veronthoarding op het volk;

Want na uwe getuigenis komt de getuigenis van aardbevingen, die gekerm in hun midden zullen veroorzaken, en de menschen zullen op den grond vallen, en zullen niet in staat zijn te staan.

En insgelijks komt de getuigenis van de stem van donderslagen en de stem van bliksemen en de stem van stormen en de stem van de golven der zee, welke buiten hunne oevers zullen treden.

En alle dingen zullen in opschudding wizen; en zekerlijk zal des menschen hart hem begeven; want vrees zal op alle menschen komen;

En engelen zullen door het midden des hemels vliegen, roepende met een luide stem de bazuin Gods schallende, zeggende: Bereidt u, bereidt u, O inwoners der aarde; want het oordeel onzes Gods is gekomen. Aanschouw en zie! de Bruidgom komt, ga uit hem tegemoet.” (Leer & Verbonden, Afd. 88 : 88—92.)

Werkzaamheid in de Japansche Zending.

President Heber J. Grant schrijft belangwekkend van het werk des Heeren in Japan, het veld waarover hij resideert. In weerwil van de moeilijkheden der taal wordt er nu actief zendingswerk gedaan. Op den 18den April werd de eerste openbare vergadering van de Heiligen der laatste Dagen in Japan gehouden te Tokyo, ofschoon er geregelde vergaderingen in het tehuis van de Ouderlingen hebben plaats gevonden. Omtrent vijfhonderd personen waren er tegenwoordig en zaten, zooals hunne gewoonte is, op den vloer, aandachtig luisterende naar wat er gezegd werd. Ouderlingen Taylor en Caine spraken in het Japaneesch en President Grant en Ouderling Ensign in het Engelsch. Er werden zes liederen gezongen gedurende de vergadering, welke ruim twee uren duurde. Bij het sluiten werd het aangekondigd, dat een door President Grant geschreven tractaat uitgedeeld zou worden aan degenen, die het verlangden. Het volk drong gretig naar voren om het te verkrijgen. Weinige dagen na de vergadering verlieten zes Ouderlingen Tokyo en begonnen hunne werkzaamheden in verschillende districten onder het volk. Zij zijn vol moed, en met de zezeningen des Heeren zullen zij, wij twifelen er niet aan, voorspoedig zijn.

Het bovenbedoelde tractaat was in het Japaneesch vertaald door Ouderling Alma Taylor, wiens werk nagezien was door Mr. Takahashi Goro, een van de leidende mannen in de opvoedkunde in Japan. Deze geleerde vond weinig verbeteringen noodzakelijk in Ouderling Taylor's vertaling. President Grant heeft ons vriendelijk een „Engelsch exemplaar om te lezen en een Japansch exemplaar om te bezien” toegezonden. Daar dit de eerste literatuur is, door de Kerk in het Japaneesch uitgegeven, zal het van belang wezen voor de lezers van de *STER*. De kleine brochure eindigt met de Artikelen des Geloofs en Schriftuurlijke verwijzingen, welke wij niet behoeven over te schrijven. Het volgende is de hoofdinhoud:

EENE AANKONDIGING AANGAANDE DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN, DOOR HEBER J. GRANT.

„Beproeft alle dingen; behoudt het goede.” — 1 Thess. V : 21.

„Indien iemand van u wijsheid ontbrekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar dat hij ze begeere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is eene bezar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op en neder geworpen wordt.” — Jak. 1 : 5, 6.

Wij, als behoorlijk gemachtigde vertegenwoordigers van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, zijn naar Japan gezonden met het oogmerk, het plan van leven en zaligheid te prediken, zooals het weder geopenbaard is geworden van den hemel door den waren en levenden God aan den Profeet Joseph Smith.

Wij verzoeken het volk van deze natie ernstig en dringend, de boodschap welke wij komen brengen ten volle te onderzoeken.

Wij getuigen dat er een God in den hemel is, die inderdaad de Vader van de geesten aller menschen is. Hij is de Schepper van Hemel en aarde en al wat daarin is. Hij bestond voordat de wereld geschapen was; bestaat vandaag en zal immer bestaan. Hij is dezelfde gisteren, heden en in der eeuwigheid Hij is almachtig en Zijne wijsheid is onbeperkt. Hij is geen aannemer des persoons; is vol van genade, liefde en medelijden, en is vergevensgezind jegens al degenen die zich van zonde willen bekeeren en Hem zoeken en Hem dienen met geheel hun hart.

Alle menschen begrijpen wel dat het voldoen aan de wetten eener natie volstrekt noodig is om een burger ervan te worden, en hetzelfde is met gelijke kracht van toepassing op degenen die burgers wenschen te worden van het Koninkrijk Gods. Eene kennis van en het voldoen aan de wet Gods is eene zaak van het allerhoogste gewicht voor alle menschen. Deze wetten zijn bevat in de goddelijk geïnspireerde boeken als de Bijbel en het Boek van Mormon. Wij gevoelen ons verzekerd dat allen die ernstig en ten volle willen onderzoeken tot eene kennis van de goddelijke echtheid van deze verslagen komen zullen.

Vele honderden jaren lang na de schepping der aarde verscheen God in persoon, van tijd tot tijd, en sprak met Zijne kinderen en gaf onderrichtingen belangende wat noodig was voor hen te doen, opdat zij waardig zouden wezen, als dit leven geëindigd was, terug te komen en immer in Zijne tegenwoordigheid te wonen. Een weinig meer dan negentienhonderd jaren geleden zond Hij Zijn Zoon Jezus Christus naar de aarde om het menschedom het plan van leven en zaligheid te leeren. Jezus is de Zaligmaker der wereld, en geloof in Zijnen naam en gehoorzaamheid aan Zijne geboden zal ons terugbrengen in de tegenwoordigheid van God, alwaar wij immer zullen wonen.

Jezus Christus verzocht aan alle menschen zich te bekeeren, een leven van gerechtigheid te leiden en gedoopt te worden in water tot vergeving van hunne zonden, en maakte hen de belofte dat, indien zij dit wilden doen en Zijne geboden in acht nemen, zij dan zouden bekennen of de leeringen, die hij verkondigde, van God of van den mensch waren.

In het voorjaar van 1820 brachten God en Zijn Zoon Jezus Christus een bezoek aan de aarde en spraken met Joseph Smith. Naderhand zonden zij hemelsche boodschappers die hem de noodige onderrichtingen en autoriteit gaven om de ware Kerk van Christus op de aarde te vestigen. Sommigen namen dadelijk de leeringen aan, welke deze profeet leerde, maar de meerderheid stelde zijne leeringen verkeerd voor en vervolgte hem. Er werden valsche beschuldigingen tegen hem ingediend, en hij werd vele malen gevangen gezet, maar na gerechtelijk verhoor onschuldig verklaard aan iedere beschuldiging. Hij leefde een leven van deugd en oprechtheid, in het gelant der meest bittere tegenstand zijne getuigenis ophoudende van de waarheden aan hem van den hemel geopenbaard. Eindelijk, terwijl hij in de Carthage gevangenis, Illinois, V. S., was, onder de

gewaarborgde bescherming van den staat, een gerechtelijk verhoor afwachtede, aan hetwelk hij zich vrijwillig had overgegeven, werd er een aanval op de gevangenis gedaan en hij werd vermoord door een hoop goddelooze menschen. Aldus verzegelde Joseph Smith, de Profet van de negentiende eeuw, zijne getuigenis met zijn levensbloed.

Dr. David Nelson, in zijn boek „De Oorzaak en Genezing van het Ongeloof,” *) zegt: „Een waar profet wordt niet toegejuicht door de meerderheid van de goddeloozen of door de massa van de ontaarden. Van hem wordt over het algemeen niet gehouden door degenen die het verst van God verwijderd zijn, en er wordt kwaad van hem gesproken door degenen die het diepst in zonde zinken. Hij wordt dikwijls niet alleen smadelijk bejegend, maar ter dood gebracht indien de wetten het toelaten; maar de valsche profet wordt noch gesteengd noch in stukken gezaagd. Hij wordt dikwijls grootelijks verheven door de meest losbandigen, en wordt tenminste geduld of tot zekere mate geprezen door de leiders in de verdorvenheid of de dienaren der zonde.”

Vele menschen hebben kwaad gesproken van de Heiligen der laatste Dagen, of zooals wij gewoonlijk genoemd worden, „Mormonen”. Wij vragen beoordeeld te worden, niet volgens de valsche opgaven van onze vijanden, maar volgens de onfeilbare maatstaf: „aan hunne vruchten zult gij ze kennen”. De wijsheid gebiedt dat geene zaak geoordeeld zou worden zonder haar gehoord te hebben, en het minst van alle wanneer er slechts eene zijde gehoord is, en dat nog wel de zijde van hare vijanden. De geschiedenis van de Heiligen der laatste Dagen is voor de wereld en spreekt voor zichzelf.

In een tractaat, getiteld: „Mijne redenen voor het verlaten van de Kerk van Engeland en het aansluiten bij de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen” zegt de schrijver: „Niemand die de geheele geschiedenis van de Heiligen der laatste Dagen zal lezen met een waarlijk oprecht en onbevooroordeeld hart, en op de zegeningen en voorspoed ziet, welke zij thans genieten, kan er een oogenblik aan twijfelen dat zij leden van eene kerk zijn welke onder de directe leiding van God is door nieuwe openbaring.

„Ik ben er volkomen zeker van, dat allen die met een eerlijken, onbevooroordeelden geest de leeringen van Joseph Smith zullen lezen, niet anders kunnen doen dan tot de conclusie komen dat hij geïnspireerd was, in het bijzonder als zij het feit in overweging nemen, dat het geheele groote en verbazende werk dat hij voltooid vóór zijn martelaarschap volbracht werd terwijl hij nog een jongeling was, en dat hij nimmer de voorrechten van educatie en ondervinding genoot”.

Wij vestigen de aandacht op het laatste van de bijgaande Artikelen van ons Geloof: „indien er iets deugdelijk, liefelijk of

*) „The Cause and Cure of Infidelity.”

goed of prijzenswaardig is, zoo zoeken wij naar zulke dingen om ze te verkrijgen”, en raden alle menschen aan insgelijks zoo te doen.

Ten slotte geven wij, in alle plechtigheid en nederigheid getuigenis dat God leeft, dat Jezus Christus Zijn Zoon is en de Zaligmaker der wereld; dat Joseph Smith de profeet van den waren en levenden God was, gevormachtigd om het Evangelie van Jezus Christus te herstellen voor de inwoners der aarde. Wij verzoeken alle menschen nogmaals dringend onze boodschap te onderzoeken, en belooven, zooals onze Heiland deed, dat allen die zich willen bekeeren van zonde en het Evangelie gehoorzamen, eene kennis van God zullen ontvangen van de goddelijkheid der leeringen welke wij verkondigen.

(*Mill. Star*).

Arnhemsche Conferentie.

De gewone halfjaarlijksche conferentie van de Arnhemsche vertakking werd Zondag 21 Juni j.l. gehouden. Er waren tegenwoordig: Pres. Abels en de in de conferentie arbeidende zendelingen, en bovendien: Pres. Willard T. Cannon en Ouderlingen Hurren, Peterson, Dalebout, Alvord, Bernards, Trayner en Roghaar. Het weder was schoon, wat bijdroeg tot het succes van de vergaderingen. Meest al de heiligen van de conferentie zoowel als vele vreemdelingen waren present.

De openingsvergadering werd in het Loge-Gebouw gehouden om 10 uur voormiddags, met eene opkomst van omstreeks 140 personen.

Na het zingen door de bijeengekomenen werd de vergadering door Pres. Abels in het kort toegesproken over het oogmerk van de vergaderingen en het doel van het Evangelie, zooals het geopenbaard is door middel van Joseph Smith. Ouderling Wm. Dalebout volgde met eene rede over den staat der wereld van heden met verwijzing naar de ware leeringen van Jezus Christus en den staat van de kerk in de dagen van den Zaligmaker. De laatste spreker was Ouderling Peterson, die eenigermate uitweidde over den afval van de vroegere christelijke kerk van de wetten en verordeningen van het evangelie, als vastgesteld door den Heiland en Zijne discipelen. De hervormers beweerden, dat de Katholieke kerk reeds langen tijd de autoriteit van het evangelie verloren hadden, maar toch maakten zij er geen aanspraak op geïnspireerd te zijn, noch dat het evangelie weder hersteld was geworden door den engel waarvan gesproken wordt in de Openbaringen, en verder waren zij verdeeld onder zichzelve. Indien derhalve noch de Katholieke kerk noch de onderscheidene Protestantische kerken, die met de hervormers begonnen zijn, de autoriteit hebben, moet er buiten deze organisaties naar uitgezien worden, en ze moet al de kenmerken bezitten van de kerk in des Zaligmakers tijd. Zulk eene kerk vertegenwoordigden we hier.

De namiddagvergadering werd om 2 uur in de gewone zaal, Walstraat 6, voor de Heiligen gehouden. Het sacrement werd door presidenten Hurren en Peterson toegediend. De algemeene autoriteiten van de Kerk en de Europeesche Zending werden door Pres. Abels voorgesteld en werden eenstemmig ondersteund, zoowel als Willard T. Cannon, als president van de Nederlandsch-Belgische Zending, G. J. S. Abels als president, ouderlingen Jan van Daalen, Heber J. Webb, Cornelis van de Graaf en Delbert E. Wilcox en zuster Margareth Abels, als reizende zendelingen van de Arnhemse Conferentie.

Hierna kreeg Pres. Cannon het woord, in het bijzonder de heiligen toesprekende. Hij maande hen aan het leven van Heiligen der laatste Dagen te leven, hunne tienden te betalen, de zendelingen te helpen en in alle opzichten te toonen dat zij het vertrouwen waardig waren dat de Heere hen opgelegd had. Spreker werd gevolgd door zuster Abels en ouderlingen Webb, Hurren, van Daalen, Wilcox, van de Graaf en Cluff, die allen korten tijd spraken.

De avondvergadering werd om 7 uur in het Loge gebouw gehouden. De zaal was goed gevuld: alstoen waren er omstreeks 140 menschen tegenwoordig, die tot het einde met aandacht luisterden. Na het gewone zingen door de vergaderden sprak Ouderling Roghaar omtrent 20 minuten over het plan der zaligheid en over de noodzakelijkheid van een iegelijk om aan deze beginselen gehoorzaam te zijn ter verkrijging van het eeuwige leven. President Cannon volgde daarna, die als onderwerp koos de herstelling van het evangelie in deze dagen, welke bestemd was om eenheid te brengen in de godsdienstige wereld, in plaats van de tegenwoordige verdeeldheid. Vele Zendelingen waren uitgezonden in de wereld om te prediken. Zij worden bedriegers genoemd, maar de menschen maken niet zulke groote opofferingen ter wille van leugen en bedrog. De Heiligen der laatste Dagen hebben tenminste hunne oprechtheid bewezen.

Een lofzang „O mijn Vader” werd nu gezongen door zusters Abels, Christina Timmerman, Geertruida van Schaik en broeders H. W. Everts en O. van Batenburg, waarna pres. Abels de slotrede uitsprak. Hij behandelde de beginselen van het evangelie en de zending van de Ouderlingen in de wereld, en gaf een krachtige getuigenis van de goddelijkheid der zending van den grooten profeet der laatste Dagen, Joseph Smith. Er waren vele vreemdelingen in de vergaderingen tegenwoordig en het wordt gehoopt dat dientengevolge vele deuren geopend zullen worden voor de Zendelingen. De Heiligen van Arnhem verdienen lof voor de bekwame wijze waarop de bezoekers verzorgd werden, wijl er een aantal Zendelingen en Heiligen van andere conferentiën tegenwoordig was.

Maandag 22 Juni werd er eene Priesterschapsvergadering gehouden.

Adresverandering.

Het Hoofdkantoor der Zending is van heden af verplaatst van *Izaäk Hubertstraat 120* naar: **Boezemsingel 116, Rotterdam.**

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Charles P. Beus is eervol ontslagen van zijne werkzaamheden als president van de Luuksche Conferentie. Ouderling Beus is den 18den Juni j. l. via de Red Star-Lijn van Antwerpen naar Amerika vertrokken.

Ouderling Perry G. Snow is geroepen om over de Luuksche Conferentie te presideeren.

De volgende Ouderlingen zijn aangekomen om in deze zending te arbeiden en hebben aanwijzingen ontvangen:

Benjamin F. Cluff, van Central, Arizona, naar de Arnhemsche Conferentie;

Orson H. Willie, van Salt Lake City, Utah, naar Amsterdam.

Op reis naar Zuid-Afrika.

Door vier „Mormoonsche” Zendelingen zal in Zuid-Afrika de Zending heropend worden. Het zijn: Warren H. Lyon, Louis T. Griffiths, George A. Simpkins en William R. Smith, allen van Utah. Zij zijn Woensdag 3 Juni j.l. van Salt Lake City naar Liverpool vertrokken, in welke laatstgenoemde plaats zij onderricht moesten ontvangen, aangaande hun arbeidsveld, van President Francis M. Lyman, waarna zij van Southampton zouden varen met bestemming naar Kaap-Kolonie. De Zuid-Afrikaansche Zending is geen nieuwe voor de Heiligen der laatste Dagen. Reeds vijftig jaren geleden hebben er Ouderlingen gearbeid.

I N H O U D :

Op den uitkijk naar gemakkelijk Werk	Blz. 193	Werkzaamheid in de Japansche Zending	Blz. 203
Wederlegd	„ 194	Arnhemsche Conferentie	„ 206
Eene Profetie en hare Vervulling	„ 195	Adresverandering	„ 208
Eenige uitwerkselen van het Mormonisme	„ 198	Ontslag en Benoemingen	„ 208
Verbanning en Verbittering	„ 201	Op reis naar Zuid-Afrika	„ 208

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.